

Een maan-avond op het meer!

Het zou niet mooier kunnen dan nu. Een ruime, lichte wind, juist sterk genoeg om het zeil wat te bollen en de boot gestadig-langzaam voort te duwen over het glansende water, glijdt over het meer. De wolken, die stil langs den grooten hemel varen, zijn niet zoo dik als ze wel lijken: de meeste laten nog het witte maanlicht door, en altijd krijgen ze in de maanstreek een mooien zilveren lichtrand.

Zóó kan alleen de maan de wolken maar maken. De zon doet het anders, die maakt ze teer of warm of stralend-goud of hartstochtelijk-rood; doch de maan laat ze mijmeren, wat kil soms, vooral in den winter, — en toch laat ze ze mijmeren; of als de wolken, de een na den ander, langs haar heenglijden, blijft haar licht daarachter, en als zij weer even te voorschijn komt en dan ook al bijna weer weg is, lijkt het alsof ze een sprookjesland weet, daar, ver, heel ver achter de wolken. Daar is het alles licht, zoo glinster-licht, zoo mijmer-licht: Zoo als het wel zijn moet in een sprookjesland....

Zoo is het nu.

Al is de maan nooit lang achter de wolken, toch is het zoo, nu....

En het is zoo mooi!

Want de stilte van den laten avond heeft ze thans om te vertellen. Ja, stil moet het zijn, anders kan ze 't niet. Anders verstaan de menschen haar niet. Wel blijft ze gerust en veilig en stil al zijn de wolken ook onrustig: ze is er ver achter, heel ver. En wel blijft ze 't, al woelt onder haar in het lantaarnlicht de stad met haar vreemde drukte van menschen en fietsen en auto's en trams, — gerust en veilig en stil blijft ze dan ook. Maar de menschen daar beneden luisteren niet naar haar. En de maan vertelt alleen aan wie naar haar luisteren willen.

Nu is het, in de na-avond-stilte.

't Is ook niet de stilte alléén, maar de groote, wijde hemel en de ruime, luisterende watervlakte van het avondlijk meer. En de kalme golven zijn het, en de lage wind, en het stil-glijdende bootje, en de twee zich voorzichtig bewegende menschen, en de rustende riemen en....

En alles is het.

't Is alles om het witte maanlicht te laten mijmeren op de dingen, te laten vertellen, zacht, zacht te laten vertellen als van het sprookjesland daar ver, heel ver achter de wolken, waar het zilverlicht is, het mijmer-licht, het sprookjeslicht van de maan.

En de kalme golven, allemaal, dragen het maan-verhaal op hun zachte deining te glanzen.

Wijd-uit dragen zij het licht. Het is een rijkdom van glanzen en spranken!

— — Stil, over de lichtende, levende golvenschat, stil, in de heilige rust van den gewijden na-avond, — stil en donker tegen de eenzame heerlijkheid van den maan-hemel, glijdt langzaam de boot met de twee zwijgende menschen over het vredige meer naar huis....

P. v. R.

VROUWEN IN INDIË.

Van den uitgever kreeg ik een paar exemplaren van „Meisjesleven” ter kennismaking, met verzoek ook eens een artikel te schrijven over de Zending.

Ik zag die exemplaren eens in en ik zag dat „onze Vrouwelijke Jeugd” in dit tijdschrift al geregeld van de Zending op de hoogte wordt gehouden, en ik weet ook dat er hier in Holland genoeg vaardige pennen zijn, die dit kunnen doen.

Waarover zou ik het eigenlijk moeten hebben? Over meisjes- en vrouwenwerk voor de Zending en in de Zending? Laat ik dan het laatste maar nemen. Wat voor werk kunnen vrouwen in de Zending doen?

Als we daarover gaan praten, dan denken de meesten uwer dadelijk aan verpleegsters en onderwijzeressen: dat zijn zeker de meest bekende werkzaamheden voor vrouwen in de Zending. Maar.... laat ik er bij zeggen, dat het dan zeker juist die onder U zijn, die geen verpleegster en ook geen onderwijzeres zijn, die daar dadelijk aan denken, want o! het is zoo moeilijk om genoeg verpleegsters en onderwijzeressen voor de Zending te krijgen. En we hebben er heusch geen honderden gevraagd.

Maar laat ik het dan eerst over de verpleegsters en de onderwijzeressen hebben.

Wie in de Zending komt als verpleegster, komt in den regel in een Zendingsziekenhuis met Inlandsch personeel. In die ziekenhuizen zijn maar enkele, soms maar één Europeesche verpleegster. Daaruit volgt, dat die Europeesche zuster er niet komt om zelf te werken, maar om leiding te geven, om mee te werken aan de

MAAN-AVOND OP HET MEER